

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

DUBEN 2013

č. 4

DRŽ PEVNĚ, CO MÁŠ!

Každou neděli se my, křesťané, můžeme něčemu přiučit. Někdy to bude něco nového, jindy zase něco, co nás překvapí, jindy si můžeme upevnit to, co už známe. A totéž platí i o vrcholu církevního roku Velikonocích a o době, která ji následuje. Vždy se můžeme nějak obohatit.

Kristova nejsvětější oběť, mše svatá, je nevyčerpatelným zdrojem milostí a vědomostí. Proto si tento velký poklad máme odnášet z kostela ve svém srdci a mysli do svého dalšího života a dobře jej opatrovat. A co jsme získali, musíme si také udržet!

Získat něco nového je těžké, uchovat si to je možná ještě těžší. A poklad Boží milosti a náboženských vědomostí, se zvláště těžko uchovává. Věci, které jsou kolem nás, nám neutečou. Ale vědomosti velmi snadno vyprchají. Kdo se nepřičiní, aby si je udržel, tomu snadno uniknou

a budou dokonce tak nezdvořilé, že mu ani neřeknou sbohem.

Nechodíme na bohoslužby přece proto, aby nám z toho zbyla jen nějaká matná vzpomínka. Chceme, aby vše co prožijeme, uslyšíme a uvidíme, se stalo našim trvalým duchovním majetkem.

Jistě bychom chtěli, abychom ještě po létech si mohli říci: To jsem kdysi slyšel v kostele, pevně mi to utkvělo v paměti, to jsem nezapomněl!

Apoštol Jan píše v poslední knize Nového Zákona Zjevení na jednom místě: „Drž pevně, co máš!“ (Zj 3,11). Co tím chce říci? Co má na mysli? Jistě náboženská dobra. Ta je opravdu třeba držet vši silou. Držet pevně víru, kterou nám Bůh ne-

zaslouženě daroval! Držet pevně mravní dokonalost, ke které jsme se s Boží milostí dopracovali!

To je ten pravý duchovní poklad, který nesmíme ztratit. Drž pevně, co

máš! Sem také patří náboženské vědomosti, Ony přece mají vztah k Pánu Bohu, upevňují naši víru, slouží naší snaze o dokonalost.

Neoponecháme náhodě, zda si něco zapamatujeme, neoponecháme náhodě, co si zapamatujeme. Dělejme to jako s výplatou za naši práci: „To jsem si vydělal, z toho zbytečně nic neztratím!“

Kdo pevně drží to, co má, bude za nějaký čas bohatší. To platí jak o věcech

hmotných, tak především o hodnotách duchovních.

Proto prožijme letošní velikonoční dobu jako čas, který přináší trvalé obohacení našeho života, posílení víry, kterou nám zvěstovali naši svatí věrozvěstové Cyril a Metoděj, upevnění našeho vztahu k Bohu.

*Josef Hudec, O.Cr.
probošt*

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

První požehnání URBI ET ORBI Svatého otce Františka

Bratři a sestry, dobrý večer!

Víte dobře, že úkolem konkláve bylo zvolit nového římského biskupa. Zdá se, že mí bratři kardinálové se

pro něj vydali až téměř na konec světa... Nyní jsme ovšem zde... Děkuji vám za přivítání. Římské diecézní společenství má nyní svého biskupa: díky! Především bych se nyní chtěl pomodlit za našeho biskupa emeritního, Benedikta XVI. Modleme se všichni společně, aby mu Pán žehnal a Panna Maria aby ho chránila.

(Papež se spolu s věřícími, shromážděnými na Svatopetrském náměstí modlí, Otče náš, Zdravas Maria a Sláva Otcí.)

Nyní tedy nastupujeme společnou cestu: biskup a jeho lid. Je to cesta římské církve, která všem ostatním církvím předsedá v lásce. Cesta bratrství, lásky, vzájemné důvěry. Modleme se vždy jedni za druhé, za sebe navzájem. Modleme se i za celý svět, aby v něm zavládlo bratrství. Přeji vám, aby tato cesta, kterou dnes nastupujeme a na níž mi bude pomáhat zde přítomný kardinál vikář, přinášela hojné plody pro evangelizaci tohoto krásného města.

Nyní vám udělím své požehnání, ale ještě před tím vás prosím o jednu laskavost: dříve než biskup požehná lidu, prosím vás, abyste Pána prosili o požehnání pro mne, prosím o modlitbu lidu za požehnání pro jejich biskupa. Tuto svou modlitbu za mne předněte nyní v tichosti.

(...)

Nyní tedy udělím své požehnání vám i celému světu, všem lidem dobré vůle.

(Požehnání)

Bratři a sestry, nyní se s vámi loučím. Děkuji vám za toto přijetí. Modlete se za mne a brzy na shledanou. Setkáme se zase brzy: zítra budu prosit Pannu Ma-

rii, aby chránila celý Řím. Dobrý večer a dobrou noc!

13. 3. 2013, 22:45

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

RŮŽENA Z LIMY

Při vstupu do kostela sv. Kříže u dominikánů je na levé straně první kaple, kde v posledních letech o Vánocích stává betlém. V této kapli je na pravé straně oltáře socha sv. Růženy z Limy, která drží v náručí děťátko – Ježíška.

Růžena se narodila 20. dubna 1586 v peruánském hlavním městě Limě jako dcera španělských rodičů. Při křtu dostala jméno Izabela; protože však její matka brzy po porodu spatřila, jak se nad kolébkou dcery vznáší rů-

že – tak praví legenda –, nazývali Izabelu nadále Růžena. Už jako dítě vynikala Růžena nadměrným sebeovládáním, což byla první známka jejího mystického omilostnění. Když jí jednou museli amputovat prst, který si rozdrtila, nepřešel přes její rty ani hlásek.

Růžena během let vyrostla v krásnou dívku a rodiče ji chtěli provdat za

bohatého mladíka. Růžena se však rozhodla pro jinou životní dráhu. Ustříhla si své krásné dlouhé vlasy a prohlásila svým rodičům, že se chce stát řeholnicí. Pro toto rozhodnutí matka dívku kárala a špatně s ní nakládala.

V r. 1606 byla Růžena konečně u cíle svých přání: stala se dominikánskou terciářkou. V zahradě svého rodného domu si zřídila dřevěnou chýši, v níž od té doby žila a oddávala se modlitbě. Téměř už nepřijímala potravu a skoro nikdy nespala. Nejtěžší duševní a tělesné bolesti snášela s nevýslovnou trpělivostí. Stále znovu se jí dostávalo projevů mystických milostí. Často snažně prosila Boha: „Pane, rozmnož mé utrpení, ale i mou lásku.“

24. srpna 1617 smrt vysvobodila Růženu z Limy z jejích těžkých, ale radostně a s vděčností snášených mystických utrpení. Byla pochována v dominikánském kostele v Limě. U jejího hrobu se stále znovu dály zázraky. Papež Klement X. prohlásil Růženu z Limy v r. 1671 za svatou. Byla první kanonizovanou osobou v Americe.

Z knihy Schaubert-Schindler: Rok se svatými

CHARITA

Pomoc na Ukrajině v roce 2012

Ve spolupráci s Diecézní charitou Mukačevo na Ukrajině jsme pokračovali v pomoci chudým rodinám. Celkem jsme podpořili 12 rodin ze Zakarpatské Ukrajiny. Spolu s námi pomáhali jednotlivci, farnosti a část prostředků byla věnována z humanitárního konta Tříkrálové sbírky. Celková věnovaná částka na pomoc chudým rodinám činí 139 165,-Kč.

Další podporovanou oblastí je financování léčebných výloh dětí a dospělých, protože na Ukrajině nefunguje zdravotní pojištění a je nutné, aby si nemocní hradili veškeré náklady léčby sami. V roce 2012 jsme pomohli 26 nemocným. Některé rodiny nemají dostatek finančních prostředků, proto jsme těmto potřebným přispěli částkou 170 831,- Kč. Většina prostředků byla věnována z Postní almužny.

Rádi bychom se s Vámi podělili o jeden z mnoha příběhů, jak Postní almužna pomáhá na Ukrajině. Chudí manželé Adrián a Eugénie v Mukačevu s radostí očekávali třetí dítě. Eugénii v 6. měsíci těhotenství lékaři diagnostikovali rakovinu dělohy. Lékaři hned navrhovali jako jediné možné řešení potrat a následnou operaci Eugénie. Rodina byla v koncích, byl to dvojitý boj, o život dítěte a o život matky. To co v tu chvíli zažívali tito manželé, by si asi málo kdo dovedl představit. Nedokázali se smířit s myšlenkou zabít svoje vytožené a očekávané dítě. Rodina neměla ani peníze na operaci. Hledali pomoc. Oblastní charita

Znojmo jim přispěla z Postní almužny na speciální operaci a léčbu až v Maďarsku, kde bylo možné zachránit jak dítě, tak maminku. Ve 26. týdnu těhotenství Eugénia předčasně porodila zdravou holčičku s porodní váhou 790 gramů. Podařila se i úspěšná operace Eugénie. Holčička je zdravá, v současné době má osm měsíců a daří se jí dobře. Eugénie se zdárně léčí a její zdravotní stav se také zlepšuje.

Svíčková dílna funguje pod vedením pana Lajoše velmi dobře. Při každé návštěvě je vidět další pokrok a nový produkt.

Střídají se zde čtyři skupiny lidí s postižením. Svíčková dílna funguje jako pracovní terapie. Přibyli dva noví uživatelé a svíčková dílna má svoje nové logo. Zde jsme přispěli částkou 31 374,-Kč.

Ve dnech od 20. 9. do 27. 9. 2012 proběhla u nás stáž pracovníků Sociálního centra v Užhorodě a pracovníků Diecézní charity Mukačevo. Během návštěvy se podívali do Brna, kde je přivítal otec biskup. Navštívili občanské sdružení v Neratově a mohli se inspirovat službami v Oblastní charitě Znojmo, Blansko a Žďár nad Sázavou. Aktivně se podíleli na přípravách Dne Charity a pro návštěvníky uvařili pravý ukrajinský boršč. Velkým zážitkem pro všechny účastníky byla návštěva Prahy. Stáž pro pracovníky z Ukrajiny pořádáme již po čtvrté a financujeme ji z humanitárního konta Tříkrálové sbírky. Pro všechny je vždy velkou inspirací pro jejich další práci a to nás velmi těší.

Novým projektem, který jsme podpořili částkou 216 035,- Kč, spolu s dal-

šími Oblastními charitami, je koupě rodného domu pro nový Dětský domov rodinného typu v Rachově. Rodina by se měla nastěhovat po Vánocích. Dům má 2 poschodí. Na 1. patře bude herna, koupelna, WC, kuchyň. Ve 2. patře bude ložnice rodičů, pokoj pro chlapce a pokoj pro dívky. Na půdě mají v plánu vybudovat další pokoje a druhou sprchu s WC, protože podle zákona je nutná ještě jedna koupelna.

Částkou 24 960,- Kč jsme podpořili děti ze sociálně slabých rodin v jejich zájmovém vzdělávání.

Podarilo se nám uspořádat výstavu o naší pomoci na Ukrajině. Výstava měla za cíl seznámit veřejnost se životem na

Ukrajně a o tom, jak pomáháme těžkou situaci místních obyvatel zmírnit. Vernisáž proběhla na Dni Charity na Horním náměstí ve Znojmě. Autorem fotografií je Richard Bouda.

V obci blízko Perečina jsme našli holčičku, která potřebuje operaci páteře. Nyní sbíráme finanční prostředky na její operaci.

Velkou pomocí nám bylo osobní seznámení se s generálním konzulem ČR Mgr. Davidem Pavlitou, který sídlí ve Lvově.

*Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo*

DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

Utrpení

Trpím, tedy jsem. To je pravý a hlubší smysl Descartesova 'cogito'. Utrpení je spojeno s existencí osoby a s osobním svědomím. (*N. Berdjajev*)

Plútarchos píše: „Je lepší se nenarodit, než trpět.“ Pohané, zvláště ti kultivovaní, se utrpení zásadně vyhýbali. Cílem života pro ně bylo štěstí a utrpení naopak útokem na jejich bytí. Jak mohl Bercljajev tuto zkušenost zcela obrátit? Hleďme jej ospravedlnit úvahou jeho krajana a současníka, básníka V. Ivanova. I on ví, že příčinou utrpení je zlo a že zlo je proti bytí. Život se tedy zlu brání a síla života se měří podle schopnosti přemoci zlo. Tato síla u křesťana roste. Ivanov sleduje růst této životní síly na třech

stupních a vyjádřil je třemi klasickými obrazy italské renesance.

První stupeň vidí na Michelangelově zobrazení posledního soudu v Sixtinské kapli. Kristus zavrhuje do pekel hříšníky. Je to obraz mladé duše, která sotva jen objeví ve světě zlo, myslí si, že má sílu je vyhubit. Je to mladický optimismus, jenž časem zklame. Druhý stupeň lze pozorovat na Raffaelově obraze Proměnění Páně na hoře Tábor. Apoštolové vidí Krista proměněného, a proto doufají, že bude zlo přemoženo v budoucím věku. Zde na zemi je sice musíme ještě trpělivě snášet, ale naděje apoštolů posiluje. Třetí postoj, ke kterému dospějí jen opravdoví křesťané, vyjádřil Leonardo da Vinci na obraze Poslední večeře. Kristus ohlašuje: „Jeden z vás mne zradí“ (Mt 26, 21). Setkává se se zlem ve

svém nejbližším okolí. Neodporuje, skloní hlavu a přijímá tuto skutečnost. Ví totiž, že i to zlo je v ruce nebeského Otce a že skrze ně se dosahuje nejvyšší dobro. Kristus tu objevuje sám sebe jako Spasitele světa.

V tomto smyslu píše i F. M. Dostojevský, že „svědomí člověka se rodí v utrpení“, a v tom smyslu je srozumitelný

i výrok Bercljajeva. Kdo objevil ve všem, i v utrpení, ruku nebeského Otce, pochopil pravou hodnotu světa. A kdo objevil, že i on sám dokáže mít hodnotu spasitele pro druhé, objevil nejvyšší stupeň svého bytí.

Z knihy T. Špidlíka: Duše Ruska

OBYČEJNÝ, VŠEDNÍ DEN

naplněný službou bližnímu se pro mne stává darem...

Určitě ve svém životě hledáme to pravé nepomíjející štěstí a toužíme, aby i ti, s kterými žijeme a s kterými se střetáváme, byli šťastní.

Matka Alfonza Marie zakladatelka Kongregace sester Nejsvětějšího spasitele byla velmi citlivá na bídu a utrpení člověka. Svou snahu udělat jiné šťastnými a ukázat jim Boha vkládá do konkrétních skutků lásky, které se jako „zlatá nit“ proplétají dějinami až po dnešní dny v činnosti jejich sester....

V životě jsou mnohé situace, které nás dennodenně doprovází. Radost, nadšení, bolest i utrpení.

Nemocní jsou však lidé, kteří žijí doslova z lásky druhých. To jak jsou moc odkázáni na lásku, možno porovnat jen s dětmi – ti co život začínají, podobají se těm, co ho pomalu končí. Ačkoliv nemocné je těžší milovat než děti, často jsou rozladění, citliví, nároční. – **A jed-
nak i choroba dodává člověku nejednu
charakterovou črtu, pro kterou je ho-
den lásky.** Především dělá člověka opravdivým člověkem..

Milí nemocní, Ježíš si i Vás vyvolil, abyste šli a přinášeli úrodu. **Možno skrytou, nenápadnou, ale přece úrodu, která posilní slabé a mnohým otevře dveře nebe.**

Každý z nás má jen jedno zdraví. Je jedno je-li slavný, nebo neznámý, bohatý, nebo chudý, bílý nebo černý....“ **být mladým a zdravým je privilegium, které jednou pomine“.**

V mé práci s nemocnými existuje mnoho chvil, které nelze popsat slovy, patří k nejvzácnějším zážitkům a některé ostatní jsou skryté. Aby člověk zvládl tuto úlohu, musí být jeho cítění založené na lásce k člověku a touze pomáhat mu i v nejtěžších životních situacích. Tu není důležité vyniknout a mít uznání, spíš si uvědomit, že služba lidem odkázaným na pomoc jiných i nás samých obohacuje, zvláště si to uvědomuji při starostlivosti o lidi, kteří jsou v konečném stádiu života, která je z hlediska dnešního světa jakoby „neefektivní“. Na první pohled se to zdá, že je to nanic. Na druhé straně se tu odehrává to, co je **nejreálnější**

v našem životě, protože tu už odpadávají ty věci, které nás v životě rozptylují a ukazují nám množství směrů. Tady se člověk koncentruje doopravdy na to, co je podstatné. Každý z nás se jednou bude muset pokořit před tou vzácnou chvílkou...

Ten kdo má mnoho, chce mít stále víc. O co všechno by musel přijít, aby mu ke štěstí stačil jakýkoliv pohled z okna? O všechno. O domov, o zdraví, o možnost svobodného rozhodování. O to moci se ráno obléct do vlastního oblečení, vstát kdy se mi zachce, jíst právě kdy mám na něco chuť, jít spát, když spát chci, a ne tehdy když mi zhasnou. Moci jednoduše vstát a jít.

Každodenní kontakt s nemocnými mě naučil mít jiný pohled na lidi, spolu můžeme prožívat jejich utrpení.

Bolavé, trpící, ale přece usměvavé tváře jsou úžasnou odměnou za mou službu...

Často člověk stojí před tajemstvím. Potřebujeme mít tělesně i duševně nemocných, starých a nevládnoucích lidí okolo sebe, abychom zůstali lidmi s „citlivým“ srdcem. Se srdcem otevřeným pro skutečné hodnoty. Kdyby byli na zemi všichni krásní, přitažliví, dokonalí po všech stránkách, bylo by to jakési fádání. Podobali bychom se strojům či robotům, kteří jsou hrdí sami na sebe, bez lásky...

Máte pro nás **nevyčísitelnou hodnotu** A ne vždy si to dostatečně uvědomujeme. **Pomozte nám v tom vždy, když se s Vámi potkáme....** Velmi Vás potřebujeme, abychom zůstali normálními lidmi.

Sr. Petra

JUBILEJNÍ ROK 2013 – Sv. Cyrila a Metoděje

JÁSOT MÍSTO MALOMYSLNOSTI

Kdo z nás může dnes říci, že je s vývojem světa i církve spokojen? Kdo z nás zůstává nad tím klidný? Spíše jsme plni otázek, na které se odpovídati jen těžko hledají. A život jde dál ... Nějakou jistotu ale člověk musí mít. Kdo ji nemá, ztrácí i ten poslední zbytek naděje. Proto se s důvěrou obraťme ke slově, která prošla tisíciletími, která používal sám Ježíš Kristus, Syn Boží, na která rád odkazoval a která nám i církev nabízí v den slavnosti našich věrozvěstů **sv. Cyrila a Metoděje**.

„Duch Pána, (duch) Hospodinův, je nade mnou, protože mne Hospodin pomazal, poslal mne zvěstovat radostnou zprávu chudým, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným, hlásat Hospodinovo milostné léto a den pomsty našeho Boha, potěšit všechny soužené, zarmouceným na Siónu dát věnec místo popela, olej radosti místo smutečního šatu, jásot místo malomyslnosti. (Iz 61-3).

Odpusťte, nemohl jsem ani slova vynechat, protože je to napsáno pro nás,

pro tuto dobu a jelikož jsou ta slova inspirována Božím Duchem, budou platit až do konce věků. Také svatý Pavel nás upozorňuje, abychom se nenechávali ovládnout malomyslností, protože přece sám Bůh nám pomáhá ... vždyť ze tmy zazářilo světlo, to je poznání Boží, že naše záchrana patří Bohu, nikoli nám ... Jsme tedy zachráněni.

Boží starost o nás je vpravdě mateřská, když nám poslal svaté věrozvěsty, z jejichž moudrosti můžeme čerpat jako z pramene zdravé vody. Cožpak lze v tomto zmatku světa přeslechnout ono: „Přiblížilo se království Boží“?

Raději všechno ostatní pustím z hlavy, avšak toto si ponechám. Vždyť po tom toužím celým svým srdcem: Boží

království pokoje, spravedlnosti, radosti a štěstí. Rozum mi říká: „*Così se ve světě mění a já tomu nerozumím.*“ Nerozumím, ale věřím ti, Pane, že držíš svět ve svých rukou. Mne zajímáš jenom ty, to tvoje království, tvůj pokoj v této nestálosti a v tomto neklidu. Tvé slovo je pravda, tvé slovo je cesta, tvé slovo je život. Co víc potřebuji?

Díky vám svatí bratři Cyrile a Metoději. Ano - nahé jsou národy bez knih, nahé jsou bez Božího Slova, které se stalo pro nás Tělem i Šatem.

*P. Josef Javora
(převzato z časopisu SIARD č. 7-
8/98)*

ROK VÍRY

Věřím, abych pochopil

Moudrost ví všechno a rozumí všemu, (Moudr 9,11)

Získej moudrost, získej rozumnost, (Přísl 4,5)

Teze: K plnému úspěchu rozumového hledání smyslu, jak o něj usiluje filozofie, potřebuje člověk pomoc víry, což je zvláště patrné na kříži.

Bible poskytuje vklad do vědění své doby přesvědčením, že není rozpor mezi rozumovým poznáním a vírou. Izrael otevřel cestu rozumu k tajemství. K základním pravidlům, která musí rozum respektovat, počítá Izrael to, že poznání člověka je cesta, která nezná klidu; že ji člověk nesmí nastoupit s pyšnou domněnkou, že výsledky cesty poznání jsou výlučně jeho dílem; že nutným průvodcem člověka na této cestě je bázeň

Boží. Rozum je v tomto pohledu oceněn, nikoliv přeceněn. Nedodržením těchto pravidel se člověk vystavuje ztroskotání, které se projevuje slovy žalmu “není Boha”.

Důležitou pro etický problém ateizmu je v návaznosti na 13. kapitulu knihy Moudrosti o poznatelnosti Tvůrce z krásy tvorů zmínka, která soudí, že neschopnost člověka uzavírat z tvorů na Tvůrce je zaviněna spíše vůlí a hříchem než rozumem.

(Získej moudrost, získej rozumnost)
Biblický člověk objevil, že si rozumí jen tehdy, když navázal vztah: k sobě, lidem,

světu a Bohu. Otevřením se tajemství, přicházejícímu ze zjevení, získal možnost ponořit rozum do prostorů nekonečna. Námahy spojené s tímto ponořením ho neodradily, protože si byl jist, že ho Bůh stvořil k pátrání a zkoumání (Kaz 1,13).

S ohledem na 1. kap Řím lze říci, že bible odsouhlasila metafyzickou způsobilost člověka, vztah křesťana k filozofii však vyžaduje důkladné rozlišení: sv. Pavel ostře rozlišuje mezi moudrostí tohoto světa a moudrostí Boží. Na ukřižovaném ztroskotává každý pokus rozumu vybudovat čistě lidskými argumenty dostatečné vysvětlení smyslu existence.

Smrt na kříži provokuje filozofii, protože člověk nemůže pochopit, jak může být smrt pramenem života. Rozum nemůže tajemství kříže zbavit lásky, kříž však může dát rozumu poslední odpověď, kterou hledá a překonává každou kulturní hranici, kterou by člověk před ním chtěl vytýčit.

Shrnutí: K plnému úspěchu rozumového hledání smyslu, jak o něj usiluje filozofie, potřebuje člověk pomoc víry, což je zvláště patrné na kříži.

*Z knihy O vztahu víry a rozumu
Průřez encyklikou Fides et Ratio*

INFORMACE – bude vás zajímat

Velikonoční koncert

7. 4. 2013 v 15.30 - Velikonoční koncert - kostel sv. Kříže

účinkuje Chrámový sbor sv. Kříže, vokální skupina Mosty, vokální skupina Minima a orchestr Znojemští hudebníci; vstupné dobrovolné

DUCHOVNÍ OBNOVA V BŘEŽANECH U ZNOJMA

(Kongregace sester sv. Hedviky)

26. 4. – 28. 4. 2013. Téma: „Viděla jsem Pána...“

Vede P. Adam Rucki. S sebou: Bibli, spacák, přezůvky, otevřené srdce.

Ubytování: 26. 4. od 17:00. Začíná se večerí v 18:00; mše sv. v 19:30. Končí se 28. 4. obědem. Příspěvek dobrovolný. Přihlášky a informace do 24. 4.2013: anezka.hedvika@seznam.cz; tel.: 604 486 891

MAG+S Central Europe 2013

Mladí lidé z celého světa se sjednotí v modlitbě MAG+S 2013

V těchto dnech spustili slovenští jezuité registraci na Středoevropský MAG+S, předprogram Národního setkání mládeže R13, které se jako jedna z evropských variant brazilského Světového dne mládeže uskuteční ve dnech 26. až 28. července ve slovenském Ružomberku. Vlastní MAG+S začne už v sobotu 20. července na několika místech Slovenska a Maďarska. Registrace bude otevřená do konce května.

Středoevropský MAG+S představuje jednu z evropských možností jak alternativně prožít Světový den mládeže a jeho jezuitský předprogram MAG+S a určen je především pro mladé lidi ze střední a východní Evropy. Podobná setkání se budou konat také v dalších čas-

tech Evropy. Francouzští jezuité připravují festival v La Louvesc. Britští jezuité nabídnou speciální ECO MAG+S, který se bude konat v Kentu a zaměří se na ekologii. Jezuité ve Španělsku plánují pouť po stopách sv. Ignáce a Františka Xaverského v severním Španělsku a polští jezuité Jezuitské dny mládeže ve Świętej Lipce.

Bližší informace:

Středoevropský MAG+S

Začátek – konec: **sobota, 20.7.2013**
do neděle, 28.7.2013

Kontakt: Pro mladé lidi z České republiky, kteří by rádi jeli ve skupině:

Lenka Češková: maddale-

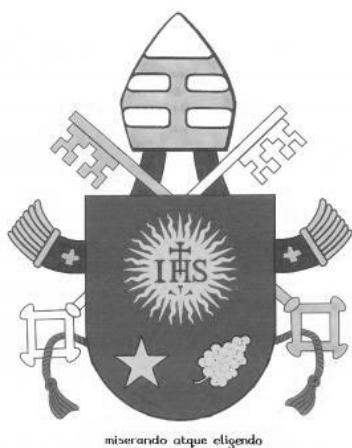
na.ceskova@gmail.com tel.: 733 755 891

WWW: <http://jezuiti.sk/blog/magis/>

PAPEŽSKÝ ERB A MOTTO

Vatikán. Svatý otec František rozhodl, že si po vzoru svých předchůdců ponechá své biskupské motto *Miserando atque eligendo*. Stejně tak si po volbě na Petrův stolec zachoval svůj biskupský znak, upravený do aktualizované podoby, vysvětlil dnes vatikánský tiskový

mluvčí **O. Federico Lombardi:**

„Na moderném erbu je jezuitský znak, tedy Ježíšův monogram *IHS* v červeném provedení na paprscité svatozáři.

Pojí se k osobní situaci Svatého otce jako člena *Tovaryšstva Ježíšova*. Ježíšo-

vo jméno je však platné pro všechny. Pod tímto symbolem je nalevo hvězda jako připomínka Panny Marie, která odkazuje na silnou papežovu mariánskou úctu. Napravo je další symbol, vypadající jako hrozen vína. Je to však květ nardu, připomínka sv. Josefa podle hispánské ikonografické tradice. Heslo *miserando atque eligendo* pochází z homilie sv. Bedy Ctihodného. Vztahuje se k povolání sv. Matouše. Ježíš vidí celníka, je k němu milosrdný, volí si ho a vyzývá jej, aby ho následoval. *Miserando atque eligendo* tedy znamená: Pohlédl na něj s milosrdenstvím a vyvolil si jej. Tato slova mají význam pro Bergoglioovo osobní povolání.. Jedinou změnou znaku je nahrazení původního kardinálského klobouku symboly papežského úřadu, které erbu vévodí – biskupskou mitrou a Petrovými klíči stejně jako u předchozího papeže.“

Duchovní obnovy na faře u sv. Mikuláše

Poděkování, za duchovní obnovu pro muže a ženy o. Jindřichovi, který nám ji perfektně zorganizoval, a přednášejícím jáhnovi Ladislavu Kincovi

a o. Karlovi Rozehnalovi, kteří je skvěle vedli. Víme, že oba jsou hodně časově vytíženi, přesto nám věnovali celý den. Moc si toho vážíme.

Děkujeme také sestřičce Alacoc za obětavou starostlivost, Karlovi Navrkalovi za výborný oběd.

Sešlo se nás hodně (kolem 50ti) - mladších i starších, maminky i babičky a každou z nás probírané duchovní téma oslovilo a zaujalo.

Sešlo se také hodně různých zákusků a buchtíček, při nich se o přestávkách živě diskutovalo.

Tématem kolem něhož se točila řeč, u mužů byla 11.kapila listu Židům, dále zamyšlení k roku Eucharistie a došlo i na hodnocení prezidentských voleb. Škoda, že mužské pokolení nedorazilo ve větším počtu (jen 16 účastníků).

Těšíme se už nyní, že dá-li Pán Bůh, se příští rok opět setkáme při duchovní obnově na faře u sv. Mikuláše.

Obnovení účastníci.

„MY ZA NIC NEMŮŽEME, MŮŽOU ZA TO ...“

Tento postoj se dnes jistě nevykytuje v církevních dokumentech, ale je s podivem, jak houževnatě se drží v myslích tolika katolíků (a samozřejmě i křesťanů jiných církví). Možná si nesprávně vykládáme přívlastek „církev svatá“, jako by byla bezhříšná. Mnozí z nás si také nauku o „plnosti pravdy“, která se týká oficiálního učení církve, nenápadně a tiše vztáhli i na svou „maličkost“ Takhle pak vznikají „neomylní“ katolíci, kteří jsou neomylnější než sám papež. Papež totiž vyhlašuje dogmatické výroky *ex cathedra* zhruba jedenkrát za sto let, ale tito mají pravdu prostě VŽDYCKY – jenom proto, že jsou katolíci. Domnívají se, že věrnost církvi znamená tvrdit, že církev (a tím pádem MY) měla vždycky pravdu i v minulosti. Ve všem. Tečka. A kdo tvrdí něco jiného, je nepřítel a rozvraceč církve!

„Kdykoli však milujeme velikost své tradice a nevidíme, že je toto nám darované bohatství neustále ohrožováno naším hříchem, milujeme pouze svou nádheru, nikoli nádheru Páně.“

Je dobré si připomínat, co skutečně tvrdí církev sama o sobě:

„V církvi však jsou i hříšníci, a proto, i když je svatá, potřebuje přesto očistění a stále pokračuje v pokání a vnitřní obnově“ (LG, 8).

„Katolická církev uznává a přiznává slabosti svých dětí, je si vědoma, že jejich hříchy představují rovněž zrady a překážky kladené uskutečnění Spasitelova plánu“ (Ut unum sint, 3).

„... katolická církev nezapomíná, že v jejím nitru je mnoho těch, kdo Boží plán zatemňují“ (Ut unum sint, 11).

„... jsme muži a ženy, kteří zhřešili“ (Ut unum sint, 11).

„Církev je při svém putování volána Kristem k neustálé reformě, kterou stále potřebuje, nakolik je instituce lidská a pozemská. Jestliže tedy vlivem okolností a dobových poměrů nebylo něco dosti přesně zachovááno v mravním životě, v církevní kázni nebo i ve způsobu vyjádření nauky – musí se to ve vhodné

době správně a náležitě obnovit“ (UR, 6).

Potřebujeme-li tedy očistění, pokání a neustálou reformu, zřejmě je a bude ještě pořád na co *právem* poukazovat. Bůh nám jistě nepřestane posílat své proroky ... Jestliže však zůstaneme zazděni

v duchovní slepotě své domnělé spravedlnosti, dopadneme jako ti pokrytci z evangelií. Budeme stavět pomníky prorokům minulosti a zároveň kamenovat proroky dneška.

Z knihy K. Lachmanové „Vězení s klíčem uvnitř“

CARITAS IN VERITAS

Láska v pravdě – encyklika Benedikta XVI. – Druhá kapitola (Pokračování)

25. 26. Trh, který se stal globálním, vedl k hledání oblastí, kam je možno přemístit výrobu s nižšími náklady, snížit cenu různých druhů zboží, zvýšit kupní sílu a urychlit tak rozvoj založený na zvýšené spotřebě uvnitř svého domácího trhu. Tyto systémy vedly k omezení systému sociálního zabezpečení za cenu větších konkurenčních výhod na světovém trhu, což má za následek vážné ohrožení práv pracujících, základních lidských práv i solidarity zajišťované tradičními formami sociálního státu. Systémy sociálního zabezpečení tak mohou ztratit schopnost plnit svoje úkoly jak v zemích rozvojových, tak i v zemích dříve rozvinutých a zejména v zemích chudých.

Rozpočtová politika jednotlivých států může snižováním sociálních výdajů, které často prosazují mezinárodní finanční instituce, ponechat občany zcela bezmocné vůči starým i novým nebezpečím. Odborové organizace zakoušejí velké obtíže při zastupování zájmů pracujících zčásti i proto, že vlády kvůli ekonomické výhodnosti nezřídka omezují svobodu či vyjednávací schopnosti odborů. Jestliže se nejistota týkající se pracovních podmínek šíří, začínají se vytvá-

řet nové formy psychologické nestability, obtížně se rozvíjejí ucelené životní plány včetně manželství. Důsledkem toho je nejen lidský úpadek, ale i plýtvání společenskými zdroji. Nezaměstnanost dnes vytváří nové formy ekonomické bezvýznamnosti. Dlouhodobá ztráta zaměstnání nebo prodlužovaná závislost na veřejné či soukromé podpoře podkopávají svobodu a tvůrčí schopnosti lidské osoby, její rodinné a sociální vztahy a způsobují obrovské psychologické a duchovní utrpení lidí.

27. V mnoha chudých zemích přetrvává v důsledku nedostatku potravin krajní životní nejistota. Hlad stále kosí nesčetné množství těch, kteří nesmějí podobně jako Lazar zasednout u jednoho stolu s boháčem. Odstranit ze světa hlad se navíc v éře globalizace stalo požadavkem nezbytným pro udržení míru a stability na planetě. Problém potravinové nejistoty je zapotřebí řešit v dlouhodobější perspektivě odstraňováním strukturálních příčin, které ji vyvolávají, a podporou zemědělského rozvoje v nejchudších zemích. To se může dít investicemi do zavodňovacích soustav, dopravy, trhu a vyvíjením takových zemědělských tech-

nologií, které jsou schopné lépe využívat lidské, přírodní, společenské a ekonomické zdroje přímo na místě, čímž by se zajistila jejich dlouhodobá udržitelnost. Zároveň by se neměla opomíjet otázka spravedlivé agrární reformy v rozvojových zemích.

Právo na výživu i právo na vodu hraje důležitou úlohu při uznání dalších práv, především základního práva na život. Je proto nezbytné, aby rostlo solidární vědomí, které bude pokládat výživu a přístup k vodě za univerzální právo všech lidských bytostí, a to bez jakýchkoliv rozdílů a jakékoli diskriminace. Solidární účast na rozvoji chudých zemí se může stát součástí řešení aktuální globální krize: může udržet výrobní kapacitu zemí, jimž hrozí, že budou zasaženy krizí.

28. Významná otázka úcty k životu nesmí být oddělována od otázek týkajících se rozvoje národů. V důsledku chu-

doby nejenže stále panuje v mnoha oblastech světa vysoká dětská úmrtnost, ale některé vlády uplatňují svými opatřeními kontrolu porodnosti, propagují antikoncepci a někde jdou tak daleko, že nutí k potratům. V ekonomicky rozvinutějších zemích je značně rozšířena legislativa odporující životu, která ovlivňuje morální zvyklosti a praxi a šíří mentalitu neochoty přijmout dítě. Zneklidňující jsou také zákony, které povolují eutanazii.

Otevřenost životu je středem pravého rozvoje. Přijetí života posiluje morální vědomí a uschopňuje ke vzájemné pomoci. Pokud bohaté národy pěstují otevřenost vůči životu, jsou pak lépe schopny chápat potřeby chudých a i vyhýbat se vynakládání obrovských ekonomických a intelektuálních zdrojů na uspokojování egoistických potřeb vlastních občanů.

Zpracoval Ing. Simek

CO VLASTNĚ ZNAMENÁ KŘÍŽ?

Kříž je nejznámější symbol křesťanství. I v naší době, která o náboženství mnoho nedbá, setkáváme se s tímto znamením stále: na chrámových stavbách, na významných místech a budovách, v polích u Božích muk, na hřbitovech, v mnoha domácnostech a také v pracovnách, na zlatých řetízkách zdobících šíje žen, na schránkách se smrtelným obsahem, nad lékárnami, na záchranných vozech, nad stanovištěm lékařů Co vlastně znamená kříž?

Kříž ještě dříve, než byl posvěcen tajemstvím smrti Božího syna, byl znám a užíván. Označoval důležitá místa. Hle, zde se cos paměti hodného stalo. Zde

někdo zahynul, jiný unikl, zde někdo věčným spánkem odpočívá. Zde je to místo, od něhož lze pochopit rozličné příběhy.

.....

Toto velké, vše ovládající tajemství kříže se zjevuje teprve, když byl kříž použit jako míra člověka, když byl přiložen jako zkouška životní opravdovosti k údům Syna Božího, který tvrdošjně sám sebe nazýval Synem člověka. Když byl Kristus shledán pravdivým až k smrti, stal se krucifix mírou veškerého soudu Božího. Jím jsme a budeme pro věčnost souzeni v každém svém skutku. Kříž je především mírou, vůči které můžeme

hodnotit každý svůj záměr a poopravit ho tak, aby skutek z něho vzešlý obstál na soudu pravdy a lásky.

Pohled na kříž zachraňuje ve chvílích, kdy nás pokřivenost tohoto světa drtí až k smutku smrti. Všichni se samozřejmě a pochopitelně obáváme a děsíme smrti. Milujeme život. Smrt nám ho bere. Zde však hledíme na vydání života. V poklesnutí Kristovy hlavy uhlídáme gesto nejhlubšího, nejpokornějšího klanění před Bohem, Pánem všeho života. Otevírá se nám tu jiný pohled na smrt. Smrt, kterou chápeme jako tu, která nám vyrve z rukou vše, co jsme získali, a sklátí nás z jasu života v temnotu hrobu, ustupuje zde smrti, která je utichnutím a posledním obdarováním života docházejícího vyvrcholení. Nestačí chladně a přesně naplňovat zákony správného jednání.

Ani to není ještě vše. Kristův kříž ukazuje plnost znamení kříže také v tom, že jednak doplní ono založení prostoru, když se na chvíli objeví v kopí vojákově třetí dimenze, jednak ukáže, že centrum tajemství neleží v geometricky daném středu kříže, ale je vysunuto vně, do srdce Ježíšova. Poukazuje tak k napětí mezi harmonií a systematickou a ke sporu mezi životem a konstruktem.

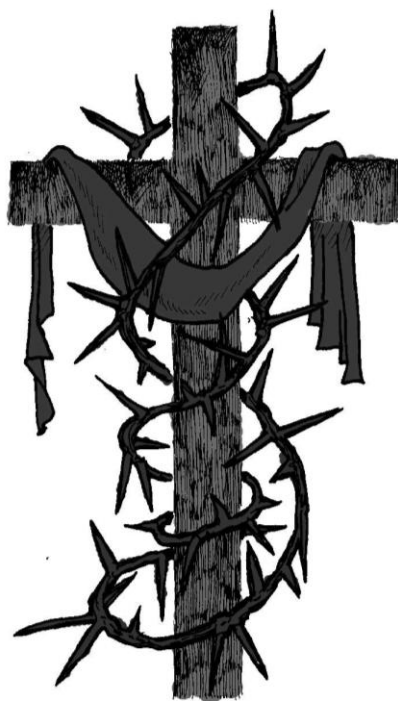
Nestačí být bezcitným dobrákem a slepit z dobrých skutků geometricky přesný obraz života. Je nutné svobodně milovat, pocítit trysknutí soucitu, nechat se strhnout láskou k pravému životu, který nelze spoutat do moralistních schémat

nebo racionálních výpočtů. Položení Kristova srdce na kříži je provždy obrazem pevnosti zákona a vítězství lásky.

V našich domovech je kříž rovněž oním centrálním bodem, od kterého se počítá prostor, a to především prostor sociální. Nikdo z členů rodiny nestojí v jejím středu, všichni tu stojí v rodinném kruhu kolem Krista. Křesťanská rodina i středověká obec jsou tak v radikálním slova smyslu demokratické, a to ne jen v rovnosti před zákonem dohodnutým lidmi, ale právě a především před zákonem Božím, který v podvojném-jediném velkém přikázání žádá úctu a vděčnost k Bohu, lásku a zájem pro bližní.

Kdyby se člověk dlouhým hleděním na kříž vnitřně a ve skutečích rovnal do jeho vyváženosti, celý svět by se v něm rovnal. Kdyby dlouhým hleděním z vlastní bédnosti přivykal pohledu do Kristovy tváře, nestal by se mu jedenkrát tento pohled peklem zděšení. Kdybychom s úctou chovali ve svých domovech kříž, nestanuli bychom ve smrti před neznámým soudcem, králem děsivé vznešenosti, ale před mužem slabosti známým, kterému jsme nabídli domov a odřekli se mnohého, co je sice sladké, ale také sobecké, aby se tu necítil cize.

Takové hledění na kříž však vyžaduje odvahu. Uvidíme totiž pravdu o sobě a máme ji přijmout. Nejenom, že se nám objeví mnohé naše pokřivení, ale zahlédneme i své hrozné podoby. Při pohledu na kříž vyvstává před námi celá kalvárská scéna a mění se v jakési zra-

dlo. Poznáváme se v něm. Jednou v bolestí ztrnulé postavě apoštola Jana, jindy v hořekující Maří Magdaléně, opět jindy ve sprostotě biřiců či v uspokožené uče-

nosti zákoníků rozšafně řídících záležitosti svého národa.

;P. Piřha

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 7 h u **Mnišek dominiánků** je **mše svatá** s možností účasti věřících. Vstup klášterem Dolní Česká 1 do 6.55 h. V kostele u sv. Kříže ranní mše sv. v 6.45 h nebudou.
- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.
- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.
- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.
- Každé pondělí před večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.
- Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.
- Každé úterý v 19 h na faře u sv. Kříže **zkouška chrámového sboru**.
- Každé druhé úterý v měsíci od 16. h do 17. h v kostele sv. Kříže **adorace za ochranu nenarozeného života**, (v zimních měsících ve farní kapli)
- Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.

- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.
- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.
- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.
- Každý pátek v 8 h u sv. Hippolyta na Hradišti mše sv. (ve středu v 18 h mše sv. zrušena).
- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.
- Každou sobotu v 9 h v **pensionu na Vančurově ul.** ve společenské místnosti mše sv.
- Každou sobotu v 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 736 523 600.

PŘIPRAVUJE SE

- 31. 3. na Boží hod velikonoční bude **změna času** na letní.
- **31. 3. všechny mše sv. jako obvykle v neděli, plánovaný televizní**

přenos mše sv. ze Znojma se nekoná, bude přenos z Říma

- 31. 3. 17.30 h u sv. Mikuláše **Velikonoční koncert** Pěvecké sdružení V. Novák.
- 1.4. mše sv. u sv. Mikuláše a u sv. Alžběty jako v neděli, u sv. Kříže jako ve všední den
- 4. 4. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před 1. pátkem
- 5. 4. **První pátek** – od 15 h v kostele sv. Jana Kř. u kapucínů adorace a sv. zpověď
- 6. 4. První sobota – **měsíční pout' v Hl. Mašůvkách** v 18 h mše sv., celebuje P. Marek Dunda; pokračuje cyklus kázání o sv. Cyrilu a Metoděvi; autobus ze Znojma v 17 h.
- 7. 4. 2013 v 15.30 - **Velikonoční koncert** - kostel sv. Kříže.
- 8. 4. **slavnost Zvěstování Páně** (přesunuto z 25. 3.), mše sv. v 8 h u sv. Jana Kř. u kapucínů.
- 8. 4. v 18 h u sv. Alžběty **koncert Carmina Clara**

Májové pobožnosti

u sv. Jana Kř. – každý všední den v 7,30 h růženec, mše sv. s tematickou promluvou, zpívané litanie

1. sv. přijímání dětí u sv. Mikuláše: 9. června v 9 h.

Výstava

29. 4. - 31. 5. bude u sv. Mikuláše **výstava o matce Vojtěše Hasmandové**, pohřbené na Hradišti, ke 100. výročí jejího narození a 25. výročí její smrti.

Kostel je ke zhlédnutí výstavy otevřen denně 7 – 19 h.

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontakt. adr. redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz
Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce.
Vychází 10× ročně (mimo prázdniny). Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.
Tisk Tiskárna Wega, Znojmo
